

Komentar Evandjelja: Kada ponestane rezervi

Evandjelje petka II. Vazmenog tjedna i komentar.

Evandjelje Iv 6, 1-15

U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskoga, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uziđe na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: »Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju? « To reče kušajući ga; jer

znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: »Za dvjesto denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije. « Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: »Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike? « Reče Isus: »Neka ljudi posjedaju!« a bilo je mnogo trave na tom mjestu.

Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica – koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!«

Skupili su dakle i napunili dvanaest košarica ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: »Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!« Kad Isus spozna da kane

doći, pograbit ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Komentar

Nakon još jednog intenzivnog dana propovijedanja i ozdravljanja bolesnih, Isus je osjetio suosjećanje s mnoštvom jer su kući išli praznog želuca i zamolio apostole da ih sami nahrane.

Možda ovaj Gospodinov zahtjev nije dobro odjeknuo među učenicima, jer i oni su bili iscrpljeni od dana i sanjali su da ostanu sami s Učiteljem, da se povuku na mirno mjesto i odmore s Njim.

Isus je bio savršeno svjestan težine onoga što od njih traži, ali svejedno je to učinio. Gospodin od nas traži i stvari koje se često čine nemogućim ispuniti i izvršiti: zapovijed koju ne

možemo živjeti, težak odnos, prijatelj od kojeg se udaljavamo, vrlina u kojoj se već dugo borimo, ali ne uspijevamo ...

U konačnici, ono što Gospodin želi s ovim „dajte im jesti“ jest da se apostoli pouzdaju u Njega, a ne toliko u ono što imaju ili što mogu dobiti.

Nakon što su krenuli na posao kako bi nagomilali što više hrane, rezultat je vrlo loš. Što je pet kruhova i dvije ribe za toliko mnoštvo? Svakako ništa. Ili bolje rečeno: gotovo ništa. Ali to „gotovo“ je ono što omogućuje tako veliko čudo koje Gospodin čini.

Isus s tim „gotovo“ omogućava svima da jedu, a ostalo je još dvanaest punih košara. Isus ne pregovara o naporima, on daje sve, u potpunosti se daje. I čini to da bismo mogli imati života i imati ga u izobilju (usp. Iv 10,10).

Pablo Erdozain // Studio Annika
- Getty Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-segunda-
semana-pascua/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-segunda-semana-pascua/) (29.03.2026.)